

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/36/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233750
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agneša Néveryová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4112233750.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Bratislava, Pribinova 25 v konaní zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421 so sídlom Bratislava, Grösslingova 4 proti žalovanej: Slovenská republika v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom sudkyňou JUDr. Agnešou Néveryovou takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.
Súd žalovanej **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.9.2012 žalobkyňa súdu doručila žalobu, ktorou sa domáha, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť jej 396,28 Euro titulom škody (221,28 Euro nemajetková ujma + 175 Euro majetková škoda) a to podľa zákona 514/2003 Z.z., ktorá škoda jej vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra a to v exekučnej veci vedenej na tom súde medzi oprávnenou: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a povinným: X. F.. V žalobe uviedla, že súdny exekútor predložil návrh žalobkyne na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Nitra. Prijatím tejto žiadosti došlo k založeniu zákonnej povinnosti tohto súdu zaoberať sa s danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to zákonom ustanovenej dobe. Podľa zákona č. 233/1995 Z.z. exekučný súd bol povinný o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Žalobkyňa 11/18/2010 (takto je uvedené v žalobe) spísala návrh na zmenu exekútora, o ktorej žiadosti však exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote, čo treba považovať za porušenie zákona a nesprávny úradný postup, pre ktorý jej vznikla predmetná škoda.

V žalobe ďalej uviedla, že v dôsledku takéhoto nesprávneho úradného postupu súdu jej vznikla škoda nasledovne:

1. Majetková škoda v sume 175 Euro, ktorá predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o zmenu exekútora a rozhodnutím o nej (na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému suma 70 Euro, udržiavanie a správa informačného systému 40 Euro, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, sumu na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde 15 Euro, pričom táto suma by ju nezaťažila, ak by exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti o zmenu exekútora dodržal zákonnú lehotu.

2. Nemajetková ujma náhrady ktorej sa domáha ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Túto

nemajetkovú ujmu si uplatňuje v sume 221,28 Euro, ktorú vyčíslila v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR, podľa ktorej za každý mesiac zbytočného prieťahu dotknutému účastníkovi prináleží 55,32 Euro, pričom v predmetnej exekučnej veci exekučný súd bol nečinný 126 dní.

Konajúci súd rozsudkom zo dňa 18.10.2014 č.k. 6C 36/2013-48 žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania, keď mal za to, že zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej podľa zákona 514/2003 Z.z. žalobkyňa nepreukázala. V dôsledku odvolania žalobkyne tento rozsudok konajúceho súdu bol zrušený uznesením Krajského súdu Nitra zo dňa 2.7.2015 a vec bola vrátená na nové konanie. Odvolací súd vyslovil právny názor podľa ktorého konajúci súd mal posúdiť postup exekučného súdu podľa §u 44 ods.5 EP v znení účinnom v čase začatia exekučného konania Okresného súdu Nitra č.k.18Er204/2003 a okrem toho mal posúdiť aj to, či v predmetnej exekučnej veci boli žalobkyňou tvrdené zbytočné prieťahy. V novom konaní konajúci súd sa riadil týmto právnym názorom. Súd vykonať dokazovanie vypočutím žalobkyne nemohol, pretože tá sa na pojednávanie nedostavila a žiadal pojednávanie odročiť s poukazom na to, že lehota na prípravu pojednávania nebola dodržaná. Z doručenky (na čl. 100) je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie na deň 29.9.2015 právny zástupca žalobkyne prevzal dňa 26.8.2015. Súd teda nezistil dôvod na odročenie pojednávania podľa §-u 119 OSP.

Súd vykonať dokazovanie vypočutím žalovanej nemohol, pretože sa na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' ospravedlnila, ale nežiadala o odročenie pojednávania. Žiadala žalobu zamietnuť s poukazom na skutočnosti uvedené v jej vyjadrení doručenom súdu v tejto veci (v ktorom uviedla, že žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú že žalobkyňa vôbec neuvádza spisovú značku exekučného konania -v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu -, okrem toho žalobkyňa neuvádza, kedy sa dozvedela o vzniku škody a len vo všeobecnosti odkazuje na exekučný spis a tým prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno by mala znášať žalobkyňa. Okrem toho žalobu považuje za zmätočnú aj preto, lebo nie je jasný ani konkrétny titul na náhradu škody, pretože žalobkyňa uvádza aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Vo vyjadrení ďalej uviedla, že žalobkyňa v súvislosti s uvádzanými prieťahmi v exekučnom konaní vôbec neuvádza tie kroky, ktoré podnikla na odstránenie neželaného stavu, neuviedla či využila možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy na príslušnom konaní predsedovi okresného súdu resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti, teda či využila účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania. Poukázala na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní, pretože táto právomoc prináleží iba predsedovi súdu prípadne Ústavnému súdu SR. Namietala, že zákonná podmienka povinného predbežného prejednávania takéhoto nároku v tomto prípade nie je splnená, pretože v čase podania žaloby na súd zákonná lehota (6 mesiacov od prijatia žiadosti) ešte neuplynula, takže ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Zdôraznila, že žalobkyňa neposkytla žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie (a to napriek výzve), preto nárok žalobkyne nepovažuje za predbežne prerokovaný podľa ust. §-u 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. Okrem toho namietala, že zákonné podmienky vzniku zodpovednosti žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z. vôbec dané nie sú. Namietala, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia podľa exekučného poriadku neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako v exekučnom titule. Poukázala na judikatúru ústavného súdu (sp. značka I ÚS 16/2002), z ktorej vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prieťahy v konaní a je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. V súvislosti s rozhodnutím, ktorým bol zamietnutý návrh na vydanie poverenia poukázala na to, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým súd takúto žiadosť zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohlo viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Poukázala ďalej na to, že povinnosť žalobkyne riadne preukázať vznik a výšku škody je daná a tejto povinnosti žalobkyňu neodbreňuje množstvo podaných žalôb, ani ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní a ďalšie skutočnosti, ktorými žalobkyňa exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje. Žalobkyňa nepreukázala ani vznik ani výšku škody. Žalobkyňa nepreukázala, žeby činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou majetkovou a nemajetkovou škodou, preto žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu, žiadala žalobkyňu zaviazat' k náhrade trov konania - ktoré však doteraz vyčíslené neboli).

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením obsahu xerokópie spisu (vyhotovenej súdom) Okresného súdu Nitra spisová značka 18Er 204/2003 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci: Dňa 14.5.2003 oprávnený Pohotovosť s.r.o. doručil súdnemu exekútorovi JUDr. Ľubomírovi Pekárovi návrh na vykonanie exekúcie. Týmto dňom teda 14.5.2003 začalo exekučné konanie Okresného súdu Nitra spisová značka 18Er204/2003. Dňa 27.5.2003 exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia podľa zákona č. 233/1995 Z.z. vo veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598 proti povinnému X. F. o vymoženie 18.590 Sk s prísl. Exekučný súd dňa 30.5.2003 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora S.. Ľ. N. so sídlom Š., B.. N. XX/XX. Dňa 22.11.2010 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora. Výzvou zo dňa 26.11.2010 exekučný súd vyzval exekútora , aby sa vyjadril k návrhu oprávneného. Podaním zo dňa 15.3.2011 poverený exekútor vyjadril súhlas s návrhom oprávneného a so zmenou exekútora. Dňa 24.3.2011 exekučný súd vydal uznesenie č. k. 18Er/204/2003-12, ktorým vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora.

V tomto konaní žalobkyňa sa domáha náhrady škody a to jednak 221,28 Euro nemajetková ujma a 175 Euro majetková škoda a to podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré škody podľa jej tvrdenia jej mali vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nitra ako exekučného súdu vo vyššie uvedenej exekučnej veci.

Podľa ust, § 1 zákona č.514/2003 Z.z. v znení účinnom k 27.9.2012

tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ust. §-u § 2 zákona č.514/2003 Z.z v znení účinnom k 27.9.2012

na účely tohto zákona

a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,

b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ Zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom k 27.9.2012 štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 6 Zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom k 27.9.2012 ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods.1 a 2 Zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom k 27.9.2012

štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 Zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom k 27.9.2012

Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu .

Podľa ust. §-u 25 ods.1 zák.č.514/2003 Z.z. v znení účinnom k 27.9.2012 ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom. (Občiansky zákonník)

Podľa ust. §-u 44 ods. 5 EP v znení účinnom do 21.2.2004 teda v čase začatia predmetného exekučného konania (dňa 14.5.2003).

Ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Vzhľadom na ust. §-u 25 zákona č. 514/2003 Z.z. pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom musia byť splnené zákonné predpoklady vzniku takejto zodpovednosti podľa §-u 420 ods. 1 OZ. Predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti štátu teda je 1/ existencia nesprávneho úradného postupu, 2/ vznik škody a 3/ príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, pričom všetky tieto predpoklady musia byť splnené súčasne.

Pojem nesprávneho úradného postupu zákon vymedzuje len uvedením príkladov, čo sa má považovať za nesprávny úradný postup, avšak úradný postup spravidla nie je možné právnym predpisom upraviť do najmenších podrobností tak, aby zahŕňal všetko, čo je potrebné pri výkone verejnej moci. Všeobecne možno nesprávnosť úradného postupu charakterizovať, ako porušenie postupu stanoveného právnymi normami. Z vyššie uvedeného vyplýva, že ide o tie prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou tých orgánov (ktoré zákon uvádza) než rozhodovacou činnosťou. Nesprávny úradný postup nesmie mať svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí (rozsudok NS SR, spisová značka 4Cdo24/2004).

Škodu vo všeobecnosti treba chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Nemajetková ujma je ujma, ktorá sa v majetkovej sfére poškodeného síce neprejavuje, ale sa prejavuje v rôznych skutočnostiach pre poškodeného negatívnych.

Pojem príčinnej súvislosti občiansky zákonník nijako nevymedzuje a preto treba ju chápať ako súhrn príčin, ktoré viedli k určitému výsledku (k vzniku škody). O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, t.j. ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani škoda. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nemôže byť len sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti teda treba skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody, existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Vzhľadom na vyššie uvedené súd ustálil, že prípadný nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona číslo 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku žalobkyne, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené iba týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, teda ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jej majetok by sa nezmenšil.

Súd pri posudzovaní dôvodnosti žaloby vychádzal z týchto vyššie uvedených zásad a predovšetkým zisťoval, či všetky zákonné podmienky vzniku takejto zodpovednosti sú dané. Žalobkyňa sa domáha jednak náhrady skutočnej škody ako aj nemajetkovej ujmy, ktoré podľa jej tvrdenia vznikli v dôsledku toho, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o zmenu exekútora v zákonnej lehote.

Uplatnený nárok žalobkyne na náhradu škody treba posudzovať podľa §-u 9 ods.2 zákona č.514/2003 Z.z. v znení účinnom k 27.9.2012, podľa ktorého za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote. Exekučný poriadok účinný v čase začatia predmetného exekučného konania nestanovil žiadnu lehotu exekučnému súdu, v ktorej by ten mal o takejto žiadosti (o zmene exekútora) oprávneného rozhodnúť. Treba preto konštatovať, že nedošlo k takému nesprávnemu úradnému postupu v predmetnej exekučnej veci aký predpokladá ust. §-u 9 ods.2 zákona č. 514/2003 v znení účinnom k 27.9.2012. Tým teda nie je splnená jedna zákonná podmienka vzniku zodpovednosti žalovanej podľa zákona 514/2003 Z.z., ktorá skutočnosť už je dôvodom na zamietnutie žaloby. Súd však v konaní zisťoval aj ďalšie zákonne podmienky vzniku zodpovednosti a to vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom.

V konaní o tomto nároku žalobkyňa mala preukázať vznik škody a konkrétne označiť a preukázať ujmu, ktorá jej bola spôsobená nesprávnym úradným postupom, musí byť preukázané, z akých dôvodov samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením a musí byť preukázaná bezprostredná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom ujmy. Keďže žalobkyňa tieto rozhodujúce skutočnosti len tvrdila, avšak nepreukázala, neboli preukázané zákonné predpoklady pre vznik nároku na náhradu majetkovej škody, ale ani na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z. súčasne splnené nie sú, preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

Čo sa týka žalobkyňou tvrdeného zbytočného prieťahu v konaní, konajúci súd zastáva názor, že v exekučnej veci Okresného súdu Nitra spisová značka 18Er/204/2003 nebol žiaden zbytočný prieťah. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Právo každého na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu, zakotvuje i čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru. V tomto smere rozhodovacia prax Ústavného súdu SR ustálila, že pri rozhodovaní, či vo veci došlo k prieťahom v konaní, sa zohľadňujú tri kritéria, ktorými sú: právna a faktická zložitnosť vecí, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka konania a spôsob, akým súd v konaní postupoval. Pojem "zbytočné prieťahy" obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone, ale s ohľadom na konkrétne okolnosti vecí, preto sa aj v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy. Súd pri posudzovaní postupu exekučného súdu vychádzal z vyše uvedených hľadísk a vzhľadom na obsah predmetného exekučného spisu dospel k záveru, že zbytočné prieťahy v konaní neboli. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 22.11.2010 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora. Výzvou zo dňa 26.11.2010 exekučný súd vyzval exekútora, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného. Podaním zo dňa 15.3.2011 poverený exekútor vyjadril súhlas s návrhom oprávneného a so zmenou exekútora a následne dňa 24.3.2011 exekučný súd vydal uznesenie č. k. 18Er/204/2003-12, ktorým vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora. Z hľadiska posúdenia zbytočných prieťahov je potrebné zohľadniť všetky okolnosti vecí, hlavne to, že žalobkyňa ako oprávnená v tisíckach obdobných veciach podávala návrhy na zmenu exekútora, pričom súd podľa EP účinného v čase začatia predmetného exekučného konania, si musel zadovážiť vyjadrenie povereného exekútora k navrhutej zmene. Úkony exekučného súdu po doručení návrhu na zmenu exekútora boli vykonané bezodkladne (návrh bol súdu doručенý dňa 22.11.2010 a dňa 26.11.2010 bola výzva súdu, po odbížaní vyjadrenia povereného exekútora dňa 15.3.2011 a súd dňa 24.3.2011 rozhodol uznesením o zmene exekútora).

Námietka žalovanej o tom, že žaloba je zmatečná (hlavne preto, že žalobkyňa vôbec neuvádza spisovú značku exekučného konania v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, okrem toho žalobkyňa neuvádza, kedy sa dozvedela o vzniku škody a len vo všeobecnosti odkazuje na exekučný spis, nie je jasný ani konkrétny titul na náhradu škody) podľa ustálenej judikatúry NS SR je nedôvodná, pretože žalobkyňa v žalobe uviedla podstatné náležitosti návrhu na začatie konania podľa §-u 79 ods.1 OSP (uviedla, proti komu smeruje návrh, čoho sa týmto návrhom domáha a uviedla aj právny dôvod (náhrada škody) uplatneného práva. Vzhľadom na túto skutočnosť nebol namieste postup súdu podľa §-u 43 OSP, a nepredloženie dôkazov môže mať za následok len prípadne zamietnutie žaloby nie však jej odmietnutie.

Súd nesúhlasí s názorom žalovanej o tom, že žaloba by mala byť zamietnutá preto, lebo bola na súd podaná predčasne, keď do podania žaloby na súd neuplynula zákonná 6 mesačná lehota po doručení návrhu na obligatórne predbežné prejednanie nároku. Pre súdne rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase rozhodnutia súdu, pritom je nesporné, že žalovaná uplatnený nárok napriek uplynutiu zákonnej lehoty v rámci predbežného prejednania nároku návrhu žalobkyne nevyhovel a to ani čiastočne, preto súd vec prejednal a o uplatnenom nároku žalobkyne rozhodol týmto rozsudkom.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. §-u 142 ods. 1 OSP, keď v konaní úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania, pretože ich nevyčísľila

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde v 3 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ odvolaním domáha.